

عنوان: نقش تصویربرداری در تشخیص و پیگیری سارکوم های اطفال

دکتر مسعود مهدوی راشد

دانشیار رادیولوژی دانشگاه علوم پزشکی مشهد؛ Mahdavirm@mums.ac.ir

انواع مدالیتة های تصویر برداری هر کدام نقشی در تشخیص، مرحله بندی و پیگیری سارکوم های اطفال دارند. رادیوگرافی و سونوگرافی جهت تشخیص اولیه وجود توده بدون توانایی در کاراکتریزه کردن توده مورد استفاده قرار می گیرند. رادیوگرافی و سی تی اسکن برای بررسی منشا و تغییرات استخوانی و سونوگرافی معمولی و داپلر در افتراق ضایعه سالیید از کیست و تشخیص وجود التهاب کمک کننده هستند. MRI در تشخیص ویژگی های فوکال ضایعه و ارتباطات با بافت های اطراف از جمله گسترش نسج نرم، درگیری عروق و اعصاب مدالیتة انتخابی می باشد. برخی از سکانسهای کمی و نیمه کمی و وجود ویژگیهای اختصاصی می تواند طیف تشخیص افتراقی را محدود کرده و یا یک تشخیص را با اختلاف نسبت به سایر تشخیص ها مطرح کند. MRI تمام بدن یا FDG-PET می تواند در بررسی متاستاز و درگیری لنف نودهای درگیر به کار گرفته شود. بیوپسی تحت گاید تصویربرداری به طور شایع استفاده می شود و شایعترین مدالیتة مورد استفاده سونوگرافی می باشد. پیگیری حین درمان و بعد از قطع درمان با فواصل مشخص با MRI با کنتراست و گاهی FDG-PET قابل انجام است. بررسی متاستاز ریوی با گرافی و سی تی اسکن ریه و متاستاز مغزی با Brain MRI انجام می شود.

